

Czene Gábor;

interjú;Szájer József;

2020-12-14 07:00:00

[letöltve 2022-07-14 https://nepszava.hu/3102623_szexpartira-nem-lehet-csak-ugy-besetalni]

Szexpartira nem lehet csak úgy beszélni

Semmi jele nincs annak, hogy a Fideszben megindult volna a Szájer-ügy belső feldolgozása – állapította meg Takács Judit szociológus.

Kutatóként évtizedek óta foglalkozik az LMBTQI-közösség helyzetével. A szexpartikon való részvétel mennyiben tartozik hozzá a melegtársadalom életéhez?

Nem állítanám, hogy a kutatásaim során elsősorban ennek a kérdésnek a vizsgálatára fókuszáltam volna, de speciális alterületként előkerült a téma. Egyáltalán nem lehet azt mondani, hogy az LMBTQI-közösség életének szerves része lenne a szexpartik látogatása, ez csak egy szűk kisebbségre – talán úgy lehet fogalmazni, hogy szubkultúrára – érvényes. Ugyanúgy, ahogyan a hasonló partikon való részvétel a heterók esetében sem nevezhető a szexuális kielégülés fő irányának. Ettől azonban még valóban létező dolgról beszélünk.

Ezek szerint Magyarországon is?

Igen, Magyarországon is. Többeket ismerek, akik részt vettek ilyen összejövetelek szervezésében. Nemzetközi kutatások is egyértelműen alátámasztják, hogy minél inkább stigmatizált helyzetben vannak a melegek egy országban, minél inkább titkos életet kell élniük, annál inkább rákényszerülhetnek arra, hogy szexuális igényeiket intenzíven, például ilyen formában elégítsék ki. Akár azok is, akik szívesebben választanának másfajta szexuális gyakorlatot. Ez logikus kifejelete a megbélyegzett állapotnak. Ha valaki a számára megfelelő partnerrel nyíltan, félelem nélkül párkapcsolatban élhet, akkor nincs arra kényszerítve, hogy titkos utakat keressen. A társadalmi elfogadás lényeges indikátora, mutatója a jogi környezet. Itt jegyzem meg, hogy nálunk 1961-ig a konszenzuálisan, a felek kölcsönös beleegyezésével létesített homoszexuális kapcsolatot is büntették, legalábbis a férfiak között.

Szájer József vesztét egy brüsszeli „házibuli” okozta. A főszervező egy David Manzheley nevű fiatal férfi volt, aki az esetet követően készségesen nyilatkozott a sajtónak. Elmesélte például, hogy Szájer azt mondta neki, ő is rendezett már hasonló partit a lakásában. Furcsa. A diszkréció ebben a műfajban nem számít alapkövetelménynek?

Nekem se stimmel, hogy ennyire előzékenyen beszél az újságíróknak. A tapasztalataimmal ez nem egyezik. Azzal együtt sem, hogy a brüsszeli társadalmi közeg liberálisabb a magyarországinál. Viszonylag zárt társaságokról beszélünk, ahova kívülről nem lehet egyszerűen bekerülni. Nem úgy működik, hogy megnézem az újságban, hol rendeznek valahol a közelben szexpartit, aztán ismeretlenül besétálok. Ezek bizalmi alapon szerveződő körök: ebbe semmiképpen sem fér bele, hogy a házigazda intim részleteket hozzon nyilvánosságra.

Mire tippel, akkor mégis miért tette?

Nem tartom valószínűnek, hogy titkosszolgálati magyarázatot kellene keresni. Leginkább arra gondolok, hogy a bulvársajtó jól megfizette. Akármilyen is a valóság, ezzel valószínűleg felélte a diszkrét partiszervezéshez szükséges bizalmi tőkét. Vajon mindezek után ki venne részt szívesen egy általa

szervezett szexpartin? Szerintem a botrány után a megrögzött partilátogatók közül is csak a kifejezetten kalandvágyó exhibicionisták mennének el hozzá.

A meleg szexpartik általában fizetős rendezvények?

Amelyekről én tudok, nem azok. Legfeljebb a helyszínbérlés összegét vagy más, a szervezéssel járó kiadás költségeit kell összedobni. Bizonyosat egyelőre nem tudhatunk, de vannak arra utaló jelek, hogy a brüsszeli buli „chemsex” parti lehetett.

Vagyis?

A chem előtag ebben a kifejezésben a droghasználatra utal, mivel az ilyen típusú, sokórás szexuális készenléttel jellemezhető partiktól – mondjuk így – nem idegen az ajzószeres, akár a ténylegesen kábítószernek minősülő drogok használata. A szexuális élvezeteket a szerhasználattal fokozzák.

Mi igaz abból, hogy a „chemsex” partikon képzett egészségügyisek vigyáznak arra, nehogy valaki túlságosan kiüsse magát?

Ha nem is Budapesten, de például Berlinben vannak helyek, ahol beavatott szakemberek ügyelnek a résztvevők testi épségére. Ez is az olyan szolgáltatások része, ami a vendégeknek pénzbe kerül, például egy bárban megrendezett zárt körű parti esetén.

A brüsszeli házigazda szerint HIV-pozitívok és koronavírusosak nem vehettek részt az eseményen. Hogyan ellenőrzik az ilyesmit? Az ajtóban be kell mutatni az igazolást?

Elég életszerűtlenül hangzik. A Covid-járvány kitörése óta nem végeztem kutatásokat, a korábbi időszakokban azonban a szervezők általában „bemondásra” elfogadták a vendégektől, hogy nem HIV-pozitívok. Ahogyan már említettem: a szexpartik lényeges eleme a bizalom, ami ebben a tekintetben is megnyilvánul. Megjegyzem, előfordul az is, hogy kifejezetten HIV-pozitívoknak szerveznek ilyen partit.

Szálazzuk szét: Szájer József történetében mi az, amit komikusnak tart, mi az, amit tragikusnak és mi az, ami politikailag vagy jogilag vállalhatatlan?

A humor forrása gyakran abból a feszültségből ered, amit egy váratlan helyzet okoz. Jelen esetben az a váratlan, hogy egy önmagát konzervatívnak definiáló vezérpárt tekintélyes képviselője az ereszcsonnán mászva próbál elmenekülni egy meleg szexpartiról. Helyzetkomikum a javából. Az érintett számára mindenképpen tragikus, ami történt, de szerintem számolhatott azzal, hogy ez előbb vagy utóbb bekövetkezik. Politikai értelemben elfogadhatatlan, hogy a kormánypárt az átlagpolgárok felé olyan elvárásokat támaszt, amelyeket a saját politikusaiktól nem kér számon. Semmi jelét nem látjuk annak sem, hogy a Fideszben megindult volna a Szájer-ügy belső feldolgozása. A kettős mérce alkalmazása sok más aspektusban, így gazdasági téren is gyakran megmutatkozik. Jogilag nyilván nem maradhat következmények nélkül, ha egy politikus megsérti a járványügyi szabályokat. Remélhetőleg kiderül majd az is, hogyan került kábítószer Szájer József hátizsákjába. Elképzelhető, hogy tényleg mások tették oda. A legfontosabb az, hogy megnyugtató módon folytassák le az eljárást, és senki ne érezhesse azt, hogy a törvények fölött áll.